

Nr 398.

Av herr **Pettersson** i Dahl **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 51, angående anslag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

I proposition nr 51 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit ändrade bestämmelser angående statsbidrag till mindre bemedlades kostnader för djursjukvård. Ändringarna avse i främsta rummet en höjning av de för statsbidrag kvalificerande beloppen och den del av totalkostnaden, som djurägaren själv bör vidkännas. Sålunda föreslås, att det beskattningsbara beloppet höjes från 400 kr. till 600 kr., det taxerade beloppet från 1 800 kr. till 2 200 kr. och den skattepliktiga förmögenheten från 12 000 kr. till 20 000 kr. Beträffande djurägarens andel av kostnaderna för sjukbesöken skall denna bestämmas till 10 kr. oavsett resans längd. Enligt motionärernas uppfattning äro de av Kungl. Maj:t föreslagna beloppen alltför snävt tilltagna med hänsyn till penningvärdets fall och andra omständigheter. Vi föreslå därför, att de för statsbidrag bestämmande beloppen fastställas till resp. 800 kr., 3 600 kr. och 20 000 kr. i enlighet med medicinalstyrelsens förslag.

I fråga om de djurslag, till vilkas sjukvård statsbidrag skall utgå, har en begränsning företagits i förhållande till nu gällande bestämmelser. Undantagna från statsbidrag äro förutom hund och katt även fjäderfä, kanin och get samt enstaka gödsvin och får. Mot de föreslagna undantagen kan man ställa sig tveksam särskilt i vad de avse fjäderfä. Statsbidrag skall ju utgå endast till sjukbesök i anledning av sjukdomsfall hos sådana husdjur, vilkas tillfrisknande kan anses vara av särskilt stor betydelse för innehavarens ekonomi. Emellertid företagas sjukresor inte enbart för att bota utan många gånger för att förebygga sjukdomar. De sjukdomar, som förekomma bland fjäderfä, äro i regel flocksjukdomar såsom tuberkulos m. m. En mindre jordbrukare bör, om han vid upprepade dödsfall i sin besättning om 75 à 100 höns anlitar veterinär, vara berättigad till statsbidrag liksom då han tillkallar sakkunnig hjälp för en sjuk kalv. Det torde icke råda någon tvekan om att hönsstammen spelar större roll för hans ekonomi än exempelvis kalven.

Motionärerna vilja framhålla att fjäderfäskötseln är en icke obetydlig gren av det moderna jordbruket. Inkomsterna från äggproduktion och slakt av fjäderfä beräknas för innevarande år uppgå till i runt tal 150 miljoner kr. Hönskötseln är därjämte i stor utsträckning koncentrerad till innehavare av mindre jordbruk eller stödjordbruk och till lägenhetsinnehavare. Den utgör

ett utomordentligt viktigt komplement till dessa gruppers ekonomi, vilken som bekant i allmänhet är svag. Med hänsyn härtill kan det icke vara befogat att undantaga fjäderfäna från statsbidrag, som därför bör kunna utgå också till sjukvård för fjäderfä.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 51 måtte besluta,

dels att de för statsbidrag kvalificerande beloppen skola fastställas, det beskattningsbara beloppet till 800 kronor, det taxerade beloppet till 3 600 kronor och den skattepliktiga förmögenheten till 20 000 kr. och dels att även fjäderfä skall inräknas bland de djurslag, till vilkas sjukvård statsbidrag skall utgå.

Stockholm den 13 februari 1946.

Anders Pettersson
i Dahl.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Einar Hægglom.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Nestor Hammarlund.

J. Onsjö.

Nils Persson.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.